

O Evă

Răzvan Poșchin

eram singur în subterană cu flori oțelite
și văd în îndepărtările liniare
O Evă tânără, precum o floare de cireș
cum se apropia de mine, cu privirea ei ce-mi părea
că-n ei îmi văd vârstele păienjenite
a fugit din Edenul dumnezeiesc pentru a mă cunoaște
pentru a face dragoste cu mine pe tâmpla nopții crepusculare
l-a părăsit pe Dumnezeu, a lăsat în urmă mirodieniile celeste
ce-ți dau veșnica tinerețe
și a coborât pe firmamentul străveziu spre infernul teluric
în subterană, unde, născut dintr-o scuipătură aruncată de Dumnezeu
stau eu, cel uitat de zeu
așteptând-o pe Eva să-mi mângâie obraji cu buzele ei cârnoase
ce-mi lasă pe obraji prafuiți suc zemos al unei iubiri ancestrale